

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a ve věci

žalobce: **P. M.**
zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem
se sídlem advokátní kanceláře Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. května 2021, č. j. KUKHK-16125/DS/2021/-3,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím zamítl žalovaný odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov ze dne 7. 1. 2021, č. j. MUTN 1712/2021, sp. zn. 2020/2040/SPR/POZN/NA, jímž zamítl písemné námitky žalobce proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče jako nedůvodné, a provedený záznam bodů v registru řidičů dle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), potvrdil.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v podané žalobě namítal, že byl napadeným rozhodnutím zkrácen na svých právech. Svou argumentaci rozdělil do dvou okruhů. V prvním z nich se zaměřil zejména na námitky týkající se nerespektování odvolacích důvodů žalovaným. Ten se dle jeho názoru nezabýval předloženými důkazními prostředky, jimiž byla rozhodnutí jiných odvolacích správních orgánů. Konkrétně se jednalo například o rozhodnutí č.j.: HLUC/00590/2020/OD/Vo ze dne 6. 1. 2020, či MUCE 20786/2019 SO, z nichž dle žalobce vyplývá ustálenost praxe správního orgánu, a to hlavně v tom, že správní orgán se zabývá způsobilostí jednotlivých rozhodnutí, na základě nichž jsou zaznamenávány body, kdy toto činí zejména na základě podaného odvolání, kdy odvolatel provedení takového posouzení požaduje a na možnou nezpůsobilost podkladů ve svém odvolání upozorňuje. Obdobný postup má vyplývat i z rozhodnutí dalších správních orgánů, žalobce příkladmo uváděl také rozhodnutí: č. j. KUJCK-24343/2020 ze dne 13. 2. 2020, či č. j.: ŘP/741/19-16/Ka. Má za to, že jsou tato rozhodnutí k projednávané věci přílehlavá. Rovněž vyjádřil přesvědčení, že by mezi krajskými úřady měla existovat ustálená či alespoň obdobná praxe při posuzování věcí shodných či obdobných a z hlediska právní jistoty považovala za nemyslitelné, aby tytéž správní orgány v jiné místní působnosti postupovaly a rozhodovaly způsobem odlišným. V závěru tohoto okruhu námitek poukázal na zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.
3. Druhým okruhem žalobních námitek brojil proti konkrétním podkladům pro záznam bodů, které označil za nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce zprvu upozornil na ta rozhodnutí v blokových řízeních (v žalobě identifikována číslem série a číslem bloku; nejednalo se však o rozhodnutí, která by se jej týkala), která dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nesplňují dostatečnou individualizaci skutku (ve vztahu k formálním náležitostem rozhodnutí). Žalobce je toho názoru, že by z rozhodnutí měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí žalovaný, je dle jejího názoru naprosto nesprávný. Doplnil, že: *„Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit, na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakéhokoli orgánu veřejné moci.“*
4. Na podporu těchto tvrzení poukázal na několik situací týkajících se protiprávních jednání přestupců (konkrétně překročení nejvyšší povolené rychlosti a porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem) a vymezil, jaké formulace popisu přestupkového jednání v rozhodnutí jsou v těchto vzorových případech nedostatečné. Rovněž musí být z rozhodnutí naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít a údaje v rozhodnutí musí být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně.

5. Konečně se věnoval i vadám jednotlivých podkladů pro záznam bodů do registru řidičů v jeho případě. Žalobou napadal pokutové bloky ze dnů 25. 2. 2020, 18. 2. 2019 (zřejmě se jednalo o překlep, dne 18. 2. 2019 se žalobce ničeho nedopustil, myšlen byl pokutový blok ze dne 22. 12. 2019), 1. 8. 2019, 1. 3. 2019, 2. 4. 2018. Soud tak přezkoumal všech 5 pokutových bloků, jimiž žalobce dosáhl počtu 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Krajský soud podotýká, že vznesené námitky nebyly ke všem pokutovým blokům totožné.
6. Ve vztahu k **pokutovým blokům ze dne 25. 2. 2020, ze dne 1. 3. 2019 a dne 2. 4. 2018** namítal, že:
7. V kolonkách týkajících se osoby přestupce, není přesně zajištěna osoba přestupce, kdy údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsané požadované údaje, například požadavek na uvedení rodného čísla a data narození. Rovněž ověření totožnosti není dle popisu uvedeného v předmětném rozhodnutí dostačující.
8. V kolonce popisující místo, dobu a jednání samotné není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, kdy zde není přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v inkriminovaném rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný resp. uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkového jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 6, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd.
9. V kolonce uvádějící právní kvalifikaci přestupkového jednání je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí. V kolonce označující formu zavinění přestupkového jednání není jednoznačně uvedena forma zavinění přestupkového jednání.
10. V kolonce udávající výši finanční sankce není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možná ověřit, zda jednotlivé údaje zde uvedené, tedy výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný.
11. Dále není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný

podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

12. **Pokutový blok ze dne 22. 12. 2019** (označen mylně jako pokutový blok ze dne 18. 2. 2019) měl obsahovat následující pochybení. V kolonce č. 5 není přesně zjištěna doba spáchání přestupku, není uvedeno datum, kdy k němu mělo dojít. Z popisu přestupkové jednání, tak jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Rovněž právní kvalifikace této povinnosti zapsaná ve zkratkovitém zápisu, činí tento nejasným, jelikož není zřejmé, o jakou konkrétní právní normu se v daném případě jedná. Z pokutového bloku sice vyplývá porušení ustanovení § 18 zákona o silničním provozu, nikoliv ovšem jakého bodu, písmene apod.
13. V kolonce 6 je dále podle něj uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl dopustit a vyplývá z ní pouze označení konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což ten považuje zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání za vadu značnou, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání a tedy i odpovědnost účastníka za něj. Zápis znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje jsou vágní a nečitelné.
14. Ve vztahu k **pokutovému bloku ze dne 1. 8. 2019** vznesl žalobce následující námitky. Konstatoval, že v kolonce č. 5 není, dle jeho názoru, úplná právní kvalifikace povinnosti, kterou měl přestupce porušit a neshledal proto jednoznačné propojení s popisem přestupkového jednání, kdy z právní kvalifikace není zjevné, zda došlo k překročení rychlosti v obci či mimo obec. V kolonce č. 7 dále absentuje označení formy zavinění.
15. Žalobce je toho názoru, že citované pokutové bloky nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů. Přestupky totiž nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny. Dále bylo žalobcem opětovně upozorněno na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. Zde Nejvyšší správní soud konstatoval, že pokutové bloky nelze posuzovat s rigidní přesností, přesto by však mělo být konkrétní jednání v bloku popsáno dostatečně určitě, že nebude zaměnitelné s jednáním jiným. Stane-li se tak s pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to ničeho nemění. Žalobce uzavřel, že nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní individualizované jednání vůbec vymezen, když absence konkretizace a individualizace je v předmětné věci dle názoru žalobce právě případ shora citovaných pokutových bloků.
16. Z výše uvedených důvodů požadoval napadené rozhodnutí žalovaného zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení včetně povinnosti zavázat jej k náhradě nákladů řízení.
17. Žalobce zároveň požádal o přiznání odkladného účinku žalobě. Krajský soud pouze doplňuje, že této žádosti bylo vyhověno usnesením ze dne č. j. 30 A 57/2021 – 55, které nabylo právní moci dne 26. 7. 2021.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

18. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23. 7. 2021 shrnul dosavadní průběh řízení před správními orgány a to včetně specifikace všech přestupkových jednání. Popsal také velice pregnantně procesní postup správních orgánů.
19. Žalovaný neshledal důvod, který by měl zakládat takovou vadu rozhodnutí, jež by měla mít za následek nicotnost uložených blokových pokut (příkazů na místě) nebo nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru.
20. Dospěl k závěru, že popsaná specifikace přestupkového jednání splňuje požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech na příkazovém bloku na místě uvedených údajů je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na příkazovém bloku na místě identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán.
21. Žalovaný má za to, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné, odpovídající zjištěným (a ničím nevyvráceným) skutečnostem. Navrhl proto zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

22. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s."). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ani žalovaný nevyjádřili nesouhlas s takovým postupem, ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 věty druhé s. ř. s. O věci usoudil následovně.
23. Ze spisu správního orgánu prvního stupně sp. zn. 2020/2040/SPR/POZ/NA (dále jen „správní spis“) krajský soud zjistil, že žalobce dne 12. 3. 2020 podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění.
24. Dne 20. 4. 2020 byl doručen návrh na přezkumné řízení na příkaz na místě ze dne 22. 12. 2019, série BF/2018 B 1973003. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 27. 4. 2020 postoupil námitku věcně a místně příslušnému orgánu Městské policie Trutnov a rovněž téhož dne usnesením přerušil řízení do doby uplatnění mimořádných opravných prostředků. O této skutečnosti informoval právního zástupce žalobce. Nadřízený správní orgán Městské policie Trutnov, Krajský úřad Královéhradeckého kraje, provedl přezkumné řízení se závěrem, že nebyly shledány důvody k zahájení přezkumného řízení, načež bylo pokračováno ve správním řízení. Žalobci byla dána možnost k seznámení se s podklady rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu), doručeno dne 7. 9. 2020. Dne 14. 9. 2020 bylo doručeno prvoinstančnímu správnímu orgánu i vyjádření se k podkladům správního spisu. Dne 21. 9. 2020 bylo vydáno rozhodnutí o zamítnutí písemných námitek proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů a ve lhůtě bylo podáno odvolání. Žalovaný rozhodnutím č. j. KUKHK-33989/2020 – 5 ze dne 25. 11. 2020 zrušil napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc mu vrátil k novému projednání.
25. Správní orgán pokračoval v řízení a písemností ze dne 14. 12. 2020 vyzval právního zástupce žalobce k seznámení, příp. k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu) a to ve stanovené lhůtě - doručeno dne 21. 12. 2020. Dne 25. 12. 2020 bylo od právního zástupce doručeno vyjádření k podkladům správního spisu.

Správní orgán I. stupně si v průběhu správního řízení vyžádal od příslušných orgánů podkladová rozhodnutí, na jejichž základě byly žalobci provedeny záznamy bodů.

26. Prvoinstanční správní rozhodnutí v projednávané věci bylo vydáno dne 7. 1. 2021. Správní orgán I. stupně zamítl námitky žalobce, načež žalobce podal proti tomuto rozhodnutí blanketní odvolání, které na výzvu správního orgánu doplnil. Žalovaný posléze napadené rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl. Žalovaný v jeho odůvodnění podrobně zrekapituloval obsahy sporných podkladových bloků a konstatoval, že všechny pokutové bloky jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce). Ke kopiím sporných bloků se krajský soud vyjádří níže při vypořádání žalobních námitek.
27. Předně krajský soud připomíná, že podle § 75 odst. 2 s. ř. s. soud přezkoumává napadené výroky žalovaného rozhodnutí v mezích žalobních bodů. V řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu tak platí dispoziční zásada. Rozsah přezkumu žalobou napadeného správního rozhodnutí je vymezen žalobními body, jimiž žalobce konkretizuje svá tvrzení ve vztahu k namítanému porušení zákona. Z tohoto důvodu obsah a kvalita žaloby předurčují obsah a kvalitu rozhodnutí soudu; k tomu srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, 5 č. j. 7 Afs 104/2004-54, nebo např. rozsudek téhož soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42. „*Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011-95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014-20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009-99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007-46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008-60)*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2019, č. j. 7 Afs 158/2019-37). Byť v tomto případě se jednalo o jednání před Nejvyšším správním soudem, lze však konstatovat, že tato problematika se vztahuje i k rozhodování před soudem krajským. (veškerá judikatura Nejvyššího správního soudu citovaná v tomto rozhodnutí je dostupná na www.nssoud.cz).
28. Jestliže tedy žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázala na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, je zcela dostatečné, pokud se k takto obecným námitkám vyjádří krajský soud rovněž jen v obecné rovině. Toto stanovisko zaujal i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, který konstatoval, že: „*Smyslem uvedení žalobních bodů (§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.) je jednoznačné ustanovení rámce požadovaného soudního přezkumu ve lhůtě zákonem stanovené k podání žaloby... . míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod, byť i vyhovující, obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“
29. V návaznosti na shora uvedené nezbyvá než konstatovat, že první žalobní námitka je zcela abstraktního charakteru. Žalobce ji nijak blíže nespecifikoval a nepoukázal na žádnou konkrétní souvislost s jeho osobou. Takto podaná námitka vůbec nereaguje na odpovídající skutkové okolnosti projednávané věci. Obecnost takto formulované žalobní námitek znemožňuje soudu, aby na ni konkrétněji reagoval. V podané žalobě bylo totiž

pouze stroze uvedeno, že se odvolací orgán nezabýval předloženými důkazními prostředky, aniž by žalobce jasně vyjádřil spojitost těchto důkazních prostředků s jeho řízením. Krajský soud pečlivě prošel dílčí materiály založené ve správním spisu a upozorňuje, že žádný z důkazních prostředků, které žalobce citoval v žalobě a které rovněž připojil k podané žalobě, nepředložil v průběhu správnímu orgánu I. stupně ani žalovanému. Je pak zcela zřejmé, že pokud v řízení před správním orgánem ten nemá možnost se s jejími důkazními prostředky seznámit, nebude se k nim v napadeném rozhodnutí ani vyjadřovat. Námitka žalobce je v tomto případě zcela nedůvodná.

30. Krajský soud nadto doplňuje, že shora citovaná rozhodnutí, jež byla žalobcem k žalobě připojena, se nijak konkrétně jeho osoby netýkají. Nemají žádnou přímou skutkovou spojitost s věcí, o níž je jednáno. Žalobce krajskému soudu poskytl k úvaze pouze příkladná rozhodnutí správních orgánů, a to bez jakéhokoliv bez dalšího komentáře. V tomto případě by ale bylo záhodno uvést, v čem přesně spatřuje souvislost a provázanost s danou věcí. Krajský soud podotýká, že je to právě individualizace a jasná specifikace námitek z jeho strany, která vede správní orgány, a posléze rovněž správní soudy, k povinnosti na konkrétní námitky a výhrady jasně a konkrétně reagovat.
31. Další žalobní námitka se týkala přezkumu konkrétních pokutových bloků žalobce. Krajský soud podotýká, že stěžejní je pro dané řízení otázka přezkumu záznamu v registru řidičů v řízení o námitkách podle § 123f zákona o silničním provozu, zvláště pak rozsah tohoto přezkumu. Podle tohoto ustanovení, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče. Shledá-li naopak příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
32. V tomto směru lze taktéž poukázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu. Konkrétně v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, stanovil rozsah řízení o námitkách následujícím způsobem: „*Správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Jedná se zde o důsledek zásady presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Je tedy zřejmé, že ověření existence podkladů pro záznam v rámci rozhodnutí o námitkách proti provedení záznamu bodů do registru řidičů je užší a než případné přezkumné řízení ohledně jednotlivých podkladových rozhodnutí pro provedení záznamu bodů, jak správně uvádí stěžovatel.*“

33. V řízení o námitkách tedy správní orgán posuzuje, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda záznam byl proveden v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá bodovému hodnocení přestupkového jednání. Tomu pak logicky odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. V důsledku toho tedy ověří, zda oznámení, které bylo podkladem pro záznam bodů v registru řidičů, plně odpovídá skutečnostem uvedeným v rozhodnutí nebo v dokladu o blokové pokutě (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011, č. j. 5 As 76/2010-59).
34. Konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu dále zastává názor (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), že blokové řízení je řízením zjednodušeným, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsání jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravoval zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), zejména v ustanovení § 84 a § 85. Tomu odpovídá i závěr obsažený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 776/2000, podle kterého *„rozhodnutí vydané v blokovém řízení (pokuta uložená v blokovém řízení) musí, aby se jednalo o vykonatelné správní rozhodnutí (rozhodnutí orgánu státní správy nebo samosprávy), obsahovat náležitosti, které jsou uvedeny v ustanovení § 85 odst. 4 věť druhé zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích (ve znění pozdějších předpisů), a další údaje, jak vyplývají z použití bloku k ukládání pokut, vydaného podle ustanovení § 85 odst. 1 tohoto zákona. Nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, musí rozhodnutí v blokovém řízení (blok na pokutu na místě nezaplacenou) obsahovat též poučení o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty (§ 85 odst. 3 tohoto zákona).“*
35. Jak dále uvedl Nejvyšší správní soud ve zmíněném rozsudku č. j. 7 As 94/2012-20, *„s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 85 odst. 4 zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Proto postačuje uvedení přestupkového jednání zkratkami „jízda bez použití BP“ nebo „pásy“, jsou-li tyto zkratky doplněny odkazem na ustanovení zákona o přestupcích, ve kterém je přestupek specifikován, a na ustanovení zákona o silničním provozu, které přestupce porušil. V daném případě je zřejmé, že stěžovatel se dopustil přestupků tím, že nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem. Nelze dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazem na ustanovení zákona o silničním provozu, který stanoví porušenou povinnost.“*
36. K dané problematice se Nejvyšší správní soud shodně vyslovil i ve svém rozsudku ze dne 16. 5. 2013. č. j. 4 As 8/2013-27, v němž mimo jiné uvedl, že *„je zřejmé, že popis přestupku stěžovatele na pokutových blocích byl s ohledem na méně formální povahu blokového řízení a*

praktické důvody (velikost pokutového bloku, časové omezení, terénní podmínky) zestručněn a uveden v hovorové formě. Podstatné však je, že ze slovního popisu přestupku ve spojení s relevantním ustanovením zákona o přestupcích a zákona o provozu na pozemních komunikacích je zcela nepochybné, jakého jednání (přestupku) se stěžovatel dopustil. V této souvislosti Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že na předmětném oznámení a pokutových blocích jsou uvedena stejná ustanovení těchto právních předpisů. S ohledem na shora uvedené, tak nelze přisvědčit námitce stěžovatele, že není zřejmé, za jaké jednání byl blokovou pokutou postižen, ani námitce, podle které obecný popis skutku uvedený na pokutových blocích odůvodňuje rovněž právní kvalifikaci přestupku podle § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích.”

37. Nadepsaný soud přitom pouze pro úplnost poznamenává, že od 1. 7. 2017 nabyt účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který modifikoval blokové řízení na řízení příkazní, při němž je příkaz vydáván na místě. Jelikož je zde ve vztahu k náležitostem takto vydaných rozhodnutí patrná kontinuita, soud má za to, že judikatorní závěry citované výše obstojí i v případě žalobce.
38. Krajský soud dále připomíná, že řízení o námitkách proti záznamu bodového hodnocení v registru řidičů nepředstavuje opravný prostředek proti rozhodnutí o přestupku, jedno zda rozhodnutí ve správním řízení nebo v řízení blokovém, ani takový opravný prostředek nenahrazuje. K tomu lze odkázat na závěry, ke kterým dospěl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, z něhož lze dovodit, že namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle ustanovení § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti, či dokonce nicotnosti.
39. Žalobce v nyní projednávané věci namítal, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání řádně vymezeny a že tedy není patrné komu, kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení a zároveň tento nedostatek nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací. Krajský soud však poznamenává, že sám žalobce v otázce této problematiky odkazoval na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, jenž svým obsahem pokračuje ve výše uvedeném názorovém proudu Nejvyššího správního soudu, týkajícím se této otázky. S poukazem na svoji dřívější judikaturu například výslovně pod bodem [22] uvedl, že „s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje ust. § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění.“ Žalobce se proto mylí, pokud z citovaného rozsudku dovozuje nepřipustnost strohých a zkratkovitých formulací.
40. V dané věci posuzoval krajský soud s ohledem na obsah žaloby zákonnost a správnost postupu správních orgánů při posuzování podkladů pro záznam bodů žalobce do registru řidičů celkem v pěti případech přestupků spáchaných a projednaných v blokovém řízení ve dnech 25. 2. 2020, 22. 12. 2019, 1. 8. 2019, 1. 3. 2019, 2. 4. 2019.

41. Jak bylo již krajským soudem předestřeno shora, žalobce brojil shodnou argumentací proti **pokutovým blokům ze dnů 25. 2. 2020, ze dne 1. 3. 2019 a dne 2. 4. 2018.**
42. Krajský soud ověřil, že na všech citovaných pokutových blocích je vyplněno jméno a příjmení přestupce (tj. žalobce), jeho datum narození a zároveň číslo jeho občanského průkazu nebo zároveň i číslo jeho řidičského průkazu a adresa místa pobytu. Rovněž je na těchto všech pokutových blocích jeho shodný podpis (což ostatně ten ani nerozporoval) s tím, že souhlasí s projednáním přestupku v blokovém řízení (resp. v příkazním řízení). V případě pokutového bloku ze dne 1. 3. 2019 se dokonce jednalo o pokutu na místě zaplacenou. Každý pokutový blok je opatřen otiskem razítka Policie České republiky nebo příslušné obecní policie. Krajský soud tak nemůže přisvědčit námitce žalobce, že v kolonkách týkajících se osoby přestupce není přesně zjištěna osoba přestupce, ani tomu, že údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje jako například rodné číslo a datum narození. Krajský soud po pečlivém prostudování zmíněných údajů nemá o jejich znění pochybnosti a má za to, že pokutové bloky zcela jasně označují nacionále žalobce.
43. Krajský soud se neztotožnil ani s námitkami týkajícími se nedostatečného vymezení místa a doby spáchání přestupkových jednání, či nedostatečné právní kvalifikace. Z předmětných pokutových bloků mohl krajský soud bez obtíží vyčíst:
44. „*Blok na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 25. 2. 2020, přestupek dle §125c odst. 1 písm. k), zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – nebyl jako řidič řádně připoután bezpečnostním pásem (potvrzení nevlastní), § 6 odst. 1 zák. č. 361/2000 Sb., 25. 2. 2020 v 16:30 hod, Vrchlabí, Slovanská u.č. 74.*“
45. „*Blok na pokutu na místě zaplacenou dne 1. 3. 2019, přestupek dle §125c odst. 1 písm. k), zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – řidič nebyl připoután, § 6 odst. 1 a) z.č. 361/2000 Sb., 1. 3. 2019, 7:40 hod., Trutnov, Říční 56.*“
46. „*Blok na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 2. 4. 2018, přestupek dle §125c odst. 1 písm. k), zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, § 6 odst. 1 a) zák. č. 361/2000 Sb., 2. 4. 2018 v 15:35hod, Mladé Buky, Mladobucká u. č. p. 103.*“
47. Z obsahu pokutových bloků, konkrétně z popisu místa, kde mělo dojít ke spáchání předmětných přestupků, krajskému soudu nevznikla nejmenší pochybnost v tom směru, v jakém místě mělo dojít k předmětnému spáchání přestupků. Již ze shora citované judikatury Nejvyššího správního soudu v žádném případě neplyne, že by při popisu místa spáchání přestupku bylo nutné na pokutovém bloku vypisovat např. číslo popisné domu nebo jiné stavby v ulici (nebo v obci, pokud ta na ulice členěna není), u něhož (nebo poblíž něhož) mělo k přestupkovému jednání dojít; stejně jako není nutné vypisovat, kterým směrem přestupce jel či kilometrové místo komunikace. Uvedení takových doplňujících údajů v pokutovém bloku může být jistě za určitých okolností účelné, nelze je však mít za povinné. Takové požadavky považuje krajský soud za naprosto přepjaté a nedůvodné, zcela se míjející se smyslem příkazního řízení na místě, kterým je rychlé vyřízení přestupku na místě za situace, pokud přestupce spáchání přestupku uznává a s vyřízením věci touto formou souhlasí. Dlužno dodat, že všechna rozhodnutí (příkazové bloky), proti kterým žalobce brojí, obsahují název obce, v níž ke spáchání přestupku došlo, název ulice a číslo popisné. Krajský soud tak podotýká, že shora citované pokutové bloky místo spáchání přestupků vymezily navzdory

benevolentnějším závěrům Nejvyššího správního soudu, týkajících se dané problematiky, velice pečlivě. Lze navíc očekávat, že pokud by na pokutovém bloku byly ze strany policistů či strážníků uvedeny chybné nebo neurčité údaje ohledně místa spáchání přestupku, přestupce by takový blok neměl v rámci důvodně předpokládaného střežení si svých práv podepisovat. Pokud tak učiní, dává tím nepochybně najevo souhlas s jeho obsahem, tedy i s tím, že obsah pokutového bloku je pro něj srozumitelným.

48. Dále nadepsaný soud konstatuje, že neobstojí námitka týkající se nedostatečné právní kvalifikace přestupků. Žalobce pouze ve zcela obecné rovině namítal, že z popisu shora citovaných přestupkových jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, u některých rovněž spatřoval jejich nečitelnost vlivem zápisu. Ani tuto námitku nelze shledat za důvodnou. S ohledem na shora citované právní závěry plynoucí z judikatury Nejvyššího správního soudu považuje krajský soud právní kvalifikaci všech žalobcem spáchaných přestupků za naprosto jasnou a dostačující. Ze všech shora citovaných pokutových bloků je zřetelné, že ten nebyl za jízdy připoután pásem, aniž by disponoval potvrzením o tom, že být připoután nemusí, porušil tak povinnost vyplývající z § 6 odst. 1 zákona o silničním provozu a naplnil skutkovou podstatu přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Krajský soud v tomto případě neshledal žádné pochybnosti.
49. Totéž lze konstatovat ve vztahu k udělené pokutě a citovaným pokutovým blokům. Je zcela zřetelné, že žalobci byla dne 25. 2. 2020 stanovena pokuta ve výši 300 Kč, jak je zřejmé nejen z číselného ale i slovního přepisu předmětné částky. Totéž lze konstatovat o pokutovém bloku ze dne 1. 3. 2019, zde se jednalo o částku 100 Kč, která byla nadto žalobcem zaplacená na místě. Dne 2. 4. 2018 byla žalobci udělena pokutovým blokem pokuta ve výši 300 Kč, slovy: tři sta. Opět se jednalo o zcela jednoznačný zápis výše pokuty. Všechny údaje byly podepsány oprávněnou osobou a řádně datovány. Podpis žalobce je obsažen na každém pokutovém bloku.
50. Krajský soud uzavírá, že veškeré námitky žalobce vůči nadepsaným pokutovým blokům neshledal důvodné.
51. Ve vztahu k **pokutovému bloku ze dne 22. 12. 2019** žalobce namítal, že ten neobsahuje dobu a datum spáchání přestupku a rovněž sporoval skutkovou podstatu a právní kvalifikaci tohoto přestupku. Údaje shledal vágní a nečitelné. I v tomto se ovšem žalobce mýlí, krajský soud bez obtíží z tohoto citovaného pokutového bloku zjistil:
52. „*Blok na pokutu na místě zaplacenou ze dne 22. 12. 2019, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4, rychlost, naměřená 63 km/h, 60 km/h, 50 km/h zákona č. 361/2000 Sb., vozidlo zn. Mercedes, Trutnov, Horská u.č. 204, dne 22. 12. 2019, 12:28 hod., pokuta 400 Kč, čtyři sta*“
53. Ani v tomto případě nemůže dát krajský soud za pravdu žalobci. Lze uzavřít, že informace o předmětném přestupku tak, jak jsou popsány v citovaném pokutovém bloku (a dlužno dodat, že i ve všech ostatních namítaných pokutových blocích), nevyvolávají pochybnosti o právní kvalifikaci jednání, za které byly žalobci pokutové bloky vydány. Krajský soud na závěr podotýká, že není nutné trvat vždy na formulaci právní kvalifikace „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“. Je třeba trvat na tom, aby bylo každému po přečtení údajů na pokutovém bloku na první pohled zřejmé, jakého jednání se pokutovaný řidič dopustil a na základě jakého ustanovení zákona o silničním provozu je v takovém případě pokutován. Všechny údaje napsané na

pokutových blocích zcela jasně určují, o jaké jednání žalobce šlo a jakou sankci za toho jednání obdržel.

54. Krajský soud konečně ověřil i poslední pokutový blok, proti němuž žalobce brojí. Z jeho obsahu vyčetl, že se jednalo o:

55. „*Blok na pokutu na místě nezaplacenou, dne 1. 8. 2019, přestupek dle §125c odst. 1 písm. f) bod 4, zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu – překročení rychlosti v obci, por. §18 z.č. 361/2000 v 16:03 hod. Hertvíkovice, č. p. 107, směr. od Vrchlabí. 50/71/68 km/h. Pokuta 1 000 Kč, tisíc*“

56. Krajský soud v tomto opět odkazuje na závěry, které již učinil shora. Místo, čas, datum spáchání přestupku, jeho právní kvalifikace ani porušení povinnosti plynoucí ze zákonné úpravy § 18 zákona o silničním provozu nezavdává pochyb o tom, že k přestupku došlo tak, jak bylo uvedeno v citovaném pokutovém bloku. V žalobě obecně uvedené požadavky na obsahovou stránku pokutových bloků by byly nerealizovatelné s ohledem na povahu i formální podobu pokutových bloků. Rigidní přístup nelze uplatnit ani v nárocích na přesné vymezení formy zavinění v pokutovém bloku. V nyní posuzované věci se správní orgány výslovně nezabývaly otázkou formy zavinění u tohoto přestupku spáchaného stěžovatelem. To sice představuje určité pochybení, v posuzované věci však nemohlo vést k nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Z § 15 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že zavinění žalobce bylo přinejmenším ve formě nedbalosti, přičemž zmíněná absence stanovení konkrétní formy zavinění (nedbalost vědomá či nevědomá) nemohla mít vliv na rozhodnutí, které s ohledem na specifickou příkazového řízení na místě a přezkumu náležitostí pokutového bloku nezavdává žádných pochyb o průběhu přestupkového jednání. Žalobce svým podpisem nadto potvrdil, že souhlasí s údaji a skutečnostmi uvedenými v tomto pokutovém bloku. Tímto podpisem dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010 - 81, poskytuje svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení. I tento pravomocný pokutový blok byl proto dle názoru krajského soudu způsobitým podkladem pro zápis příslušného počtu bodů v registru řidičů.

57. K této námitce by krajský soud dále odkázal na usnesení Ústavního soudu ze dne 13. 10. 2011, sp. zn. IV. ÚS 2190/11, v němž Ústavní soud vyslovil, že: „*Pokud jde o náležitosti rozhodnutí vydaného v blokovém řízení, není dle názoru Ústavního soudu z hlediska dodržení práva na spravedlivý proces zcela nezbytné, aby byly uvedeny veškeré údaje předtištěné na pokutovém bloku (pokud nejde současně o náležitost v zákoně výslovně uvedenou), nýbrž je třeba absenci každého takového údaje proporčně poměřovat ve vztahu k účelu, který má plnit, a zabývat se otázkou, jak se chybějící údaj promítl do práv adresáta takového rozhodnutí. Zde je také třeba mít na zřeteli specifický charakter blokového řízení, jehož zahájení je fakticky v dispozici osoby obviněné ze spáchání přestupku, neboť přestupek je možno tímto způsobem projednat pouze tehdy, považuje-li jej obviněný za spolehlivě zjištěný a nehodlá-li o něm vést další řízení, v němž by byly posuzovány skutkové a právní otázky, a současně souhlasí s uloženou sankcí, což stvrzuje svým podpisem. V opačném případě může obviněný využít svého práva a trvat na projednání přestupku ve správním řízení. V nyní posuzovaném případě stěžovatel s projednáním věci v blokovém řízení souhlasil, ztotožnil se s právní kvalifikací svého jednání i s výší pokuty, která mu byla udělena, což jeho pozici ve vztahu k možnému porušení jeho ústavně zaručených práv do jisté míry oslabuje.*“ Krajský soud doplňuje, že přestože se citovaný náleze Ústavního soudu vztahuje k předchozí

právní úpravě (účinné do 30. 6. 2017), obстоjí dle jeho názoru i za účinnosti nové právní úpravy, neboť její smysl a účel spočívající v nutnosti identifikovat oprávněnou úřední osobu zůstává stále stejný. Z výše uvedených důvodů považuje krajský soud také výše uvedené námitky za nedůvodné, a to nejen ve vztahu k poslednímu citovanému pokutovému bloku, ale i ve vztahu k pokutovým blokům předchozím. Upozorňuje přitom, že nejen, že je na všech pokutových blocích uvedeno místo, kde byly sepsány, podpis oprávněné úřední osoby, datum vyhotovení pokutového bloku, ale veškeré údaje jsou stvrzeny čitelným podpisem žalobce, který je na všech pokutových blocích stejný, tedy nelze pochybovat o jeho věrohodnosti. Ostatně to, že se nejedná o podpis žalobce, nebylo předmětem vznesených námitek. Žaloba není důvodná.

58. Krajský soud proto uzavírá, že všechny shora popsané specifikace přestupkových jednání splňují požadavek dostatečné individualizace skutku, neboť z kombinace všech uvedených údajů (vyplněných na citovaných blocích) je patrné, jakého konkrétního jednání se žalobce jako přestupce dopustil, a kdy a kde se tak stalo. Zákonem požadované údaje jsou na jednotlivých rozhodnutích - příkazových blocích na pokuty na místě nezaplacené/zaplacené (dále také „pokutových blocích“) identifikovány dostatečně a znemožňují, aby nastaly jakékoli pochybnosti o tom kdy, kde, jakou osobou a jaký přestupek byl spáchán. Krajský soud proto dospěl k závěru, že se žalobci nepodařilo relevantně zpochybnit způsobilost jednotlivých rozhodnutí o přestupku (pokutových bloků) jako podkladů pro záznam bodů do registru řidičů.

59. S ohledem na shora uvedené musel krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítnout ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.

V. Náklady řízení

60. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. listopadu 2021

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu